

τὸν Σοβάνδερ Τόμ. I. σελ. 787. Άι διηγήσεις τύ-

συμίαν γνωρίζομεν ἀντὸς διὰ Σλαβωνικὴν φυλῆν. Ἀντὸς, καθὼς καὶ ὁ Βέργοι ἀπὸ τὴν ἀνδρίαν, ὁ δὲ Ἐρβάται ἀπὸ τὴν πάλην, ὁ δὲ Βανδάλοι ἀπὸ τὴν εἰς τὰ ἔμπροσθεν πορείαν, ἐλαβον τὸ ὄνομά τις ἀπὸ τὴν προφύλαξιν. Διότι, ὅταν ἐπολεμεῖσαν, ἐνεθάρρυνεν ὁ εἷς τὸν ἄλλον μὲν ἀντὰς τὰς λέξεις· „Παῖς οὐασε.“ οἶον· κύρταξε τὸν ἑαυτόν σε, φυλάξε, πρόσεχε. ἐξ ἡμετά ταῦτα ἐλαβον καὶ τὸ ὄνομα Παζίνασι, ώς προφυλαντικοί. Κατ’ ἀντὸν τὸν τρόπον παράγει ἀκριβῶς ὁ Ἀιγώνυμος τὴν ὄνομασίαν τις εἰς τὸ ἐκτεθειμένον τε περὶ Σερβίας μέρος I. σελ. 6. Ἀλλοι δὲ παράγεν τὸ ὄνομά των ἀπὸ τὸ ψήσιμον τῶν ποδαρίων διὰ τὴν ἀιτίαν, ὅτι βόσκουντες τὰ ποιμνιά τις, συνειθίζον τὰ θερμαλωταὶ εἰς τὴν φωτίαν· καὶ μάλιστα σφέφορες τὰ ποδάρια τις πρὸς τὴν φωτίαν, τὰ ἐξέσαιτον. ἐξ ἡμετά τοῦτον οὐασε Πετζινέγοι. Ἀμφότεραι ἀνται ὁι παραγωγαὶ εἰσὶ Σλαβωνικαι, καὶ ἀμφότεραι ημπορεῦν τὰ τὸ ἀποδεξεν, ὅτι ἀντοι ητον Σλαβῶνοι. ή πρώτη μοὶ φαίνεται πλέον προσφυής. Ἀλλ’ ὁι Γραικοὶ Συγγραφεῖς, καθὼς καὶ τῶν λοιπῶν Σλαβωνικῶν ἴνομάτων ἀγνωστες τὴν δύναμιν, κατὰ τὴν συνήθειάν των, τὰ διέφθειραν, καὶ τὰς ὠνόμασιν Πετζινάκες, Πατζιωτζίτας, Πετζινέγες καὶ τὰ παραπλήσια. Ὁπως καὶ ἀν ηναι, ήμεταις φέτος ἀρκάντως πληροφορέμεθα περὶ τῆς Σλαβωνικῆς των φυλῆς.